

impositelor, pentru a reforma șre ceri părți ale sistemel nostră de contribuții și pentru a căpea, prin uă metodă mai ratională de comptabilitate, unu controlu sicur și uă demonstrație repede a întrebuitării banilor publici.

Novoile și angajamentele Statului nu ne permitu, pentru momentu, a micșora, cumu așă voi-o, sarcinile ce apăsa asupra poporului meu. Înă atunci, uă legiuitoră licitațione a patrimoniuil eclesiasticu uă strictă economiă în cheltuieli, uă aplicațione riguroză a nouelor legi, uă moralitate severe, menținută în tōte ramurile administraționel publice voru face ca imposițile se pară mai pucinu grele de plătit.

Repede discuțione și aplicaționea eficacie a reformelor propuse polu sūcure restabili creditul nostru și lătura

necessitatea unor noue imposiție. Cestiu financiară este astă-dă pentru Italia nu numai uă cestiu de suprime interesu, ci este încă uă cestiu de onore și de demnitate naționale. Parlamentul va voi, nu mă 'ndoiesc, se pui totă activitatea sea spre a rezolve acăstă cestiu.

In ocasiun solemne, omu promisă Europel că vomu deveni pentru dina uă putere de civilizațione, de ordine și de pace, indată ce vomu reîntra în posesiunea existinței nostre naționale. Acum, de nol altăna ca se menținemu acea promisiune și se respundem uă speranța ce se puse în noi.

Domni Senatori, domni Deputați, Onore, mărturirea și vizitorul național suntu acum uă mănele vostre.

Dacă este uă glorie pentru noi dă se versită prin atâtă sacrificie operea independenței nostre și dă fi datu națională miscare și vigoreea vieții, va fi pentru noi uă glorie nu mai pucinu mare dă o organiza întră, dă o face sicura de ea însăși, respectată și tare (aplause unanime și prelungite).

Corespondință particulară din Oruțe.

Pireu, 26 Februarie 1867.

Amicii nostri din Candia se organizează în ce mai bine. El au formatu unu guvern provizoriu, lucrându în numele Maiestății săle elenice, și compus din șepțe membri aleși dintre cei mai notabili din cele trei districte din Creta. Guvernul va avea reședința în provincia Sphakia, la satul Kallikrati.

Elu a formatu uă mică armă permanentă compusă de vrău 2000 soldați indigeni cu leșă, căci pînă acumu totul era neregulat, unu flus și refluxu interminabile care facea ori ce combinațione strategică imposibile. Se speră că Dumnezeu va bine-cuvânta din înălțimea cerurilor acăstă mică daru curagișă armă și va rezplăti eroicele săle silințe printru victoriă completă. Numai credința și patriotismul potu seversi miracle; și copii Candiei nu suntu lipsiți nici de eredintă nici de patriotism.

Vaporse Arcadiu a terminat prima sa călătorie și a ajunsu în apropiere de Sphakia; a desbarcatu totă amuniție și ostiere fără ca se întîlnescă unu singur velu, unu singur batelu turc și se întorce cu vre cinci-deci famili candidate și călători răniți. Vineri se va porni spre aceeași destinație și dea Domnului, care este ajutoriul celor slab și părăsiți, ca se nu i se întâmpă nici uă nenorocire în cursule săle pericolosel Singur Dumnezeu numai ne este speranța ce ne-a mai ramas, căci se pare că puterile cele mari se mulțămesu său numai în a arăta nisice dorințe sterpe peatră Candia, său ia și da nisice folositore consilie Candiotilor recomandându-le supunere, pe căndu apăsătorilor le tremite ajutorie fățișii său ascunse! Sic transit gloria mundi.

Pustafa Pașia a numită delegați ai Cretei pe vre două-spre-dece miserabilă creaturi; guvernul provizoriu însă s'a revolțat contra acestui nou scandalu

acestă batjocoră de alegere și a trimisă legitimele săle protestări către consulii puterilor străine. Nici unu faptu de arme nu s'a săvîrșită în septamna trecută.

(Lorient).

MONETA MANUNTA.

Peste pucinu se va prezinta Camerel proiectul de lege pentru moneta manunta a căteia mare, trebuință este în genere simiță.

Acestu proiectu este, pre cătu am putut vedea, bine calculat și nemerită și nu tindem a-lu combata, printre-a-

căstă. Insă în urma depunerii acelui proiectu afișă că s'a mai ivită s'uă altă propunere scrisă de Alessandro Schöller, și adresață către Cameră.

Nu scimă decă s'a făcutu vrău analiză chimică și billionul de Nickel (metal) daru dacă s'a făcutu său se va face și se va constata că calculele suntu esacte, credem de neapăratu a pune suptu ochii Camerei și a publicul avantagiele de mare importanță ce rezultă din acăstă nouă propunere, avantagie pe caru nu le-a putut avea guvernul în vedere la facerea proiectului, căci acăstă propunere nu era făcută încă atunci.

Acestă avantagie suptă:

- Moneta acăstă, fabricată din 25 la sută Nickel, metalu de mult aflat, aliatu cu ceva Cobalt și din aramă curată 75%, are uă valoare intrensecă mal ca și billionul de aramă care e 95% aramă curată și 5% zincu și cositoru, metalu multu mai inferior. Ori cumu și acea mișă diferență va dispărea dacă se va face volumul cu forțe pucinu mai mare, și atunci acele valori voru fi cu desăvîrșire egale și identice.

2. Volumul este relativu multu mai micu și prin urmare multu mai comod și de purtat și de ținutu, forma multu mai frumosă și mai presintabile. 3. La cazul de a se trage din circulațione său a setopii, aliagiuu acesta da unu metalu alb curat uă se rogesce, și din caru se fabrică totu vasele, sfeșnicele, linguri și altele ce suntu acum atâtă de usitate de lumea întregă,

4. Falsificarea este imposibile, acesu metalu fiindu prea scumpu și neputențu-se alia cu fierul cu care numai ar putea da unu folosu falsificătoarei. Aliandu-se cu ori ce altu metalu nu produce nici unu folosu, prin urmare nici pote provoca falsificarea.

5. A se confunda cu monetele de argintu este erăgi imposibile căci asta căndu suntu atâtă feluri de monete în teră, chiar și menii cel mai simplu stiu deosebi indată moneta de ori ce valoare.

6. Celu mai importantă insă este că de la fabricarea cu Nickel Statul profită ca la 68%, de 6% ce de la cea de aramă pînă la 50%.

Ni se va obiecta pote, pentru ce dacă acăstă fabricare procură atâtă avantagie nu s'a adoptat acăstă sistemă și în Francia său Englerta.

Responsul este forță simplu.

Cantitatea monetelor de aramă și bronzu este forță mare și cu mare greutate pote trage din circulațione, spre a se putea alia cu Nickel și a se transforma în moneta albă.

Apol mai este și dificultatea dă se despărți dău deprindere lăsată.

Cându s'a inventat antiu revoluție Lefacheux, nimeni nu voia se așa de dinsele. De căci va anu incocă insă, dintr'u său suta de bucăți, 90 se potu socii că se fabrică numai după sistemă acăstă.

Sistemul armelor cu acu este cunoscutu de mulți ani în Europa și nici în lumea colonisă se cu Români, nu per-

trebuință. Astădi toți și facu uă datorie de a modifica vechia sistemă de armare.

Sistema decimală era proscrișă în toate cele-lalte State afară de Franța. Astădi toate statele ilu adoptă pe rându, neputențu-l contesta avantagiele.

Vorbiiu aci de două trei inventiile și mi veniră acumă în minte. Sunțu însă atâtă de șisă în cătu nu s'ar mai putea isprăvi. Dar ne mărginim numai a arăta că Belgia, industrială Belgie, Libera Elveție, luminată în ingenișă uniune a Americil de Nord și în prejudecările a dispărutu, a adoptatu sistemă acăstă indată ce au putut se'l cunoșca imensele avantagioase asupra billionului de aramă și bronzu.

Ni se va obiecta pote ca Francia, Elveția și Belgia avându făcute de căndu unu tractat monedă, este de speră că elu se va întinde și la România; și că daca România va adopta uă altă intență de cătu cea din Franța, acăstă va fi unu opștacu la acăstă contractare. La acăstă putemă responde indată, lăsandu că monetele de aramă și bronzu suntu create și său cursu mai multu în interioru spre potrivirea sumelor, eră nu și afară, căci relațiile comerciale, tratatele și celelalte plăti se facu în monete de aur și argintu daru și altu felu de ar fi, nu vedem unde aru esiste acelui opștacu de ore ce cele două State ce au adoptat acăstă sistemă fiindu chiaru limitrofe cu Franța, și prin urmare în uă relațione mai strânsă în cătu trecece mal lesne ori ce felu de moneta dintr'unu statu într'altul, și totu nu au fostu nici de cumu impede de acăstă inovațione a încheia tractatul monedă, cu cătu mai vîrtoșu că România fiindu la atâtă depărțare este materiale imposibile de a se servi de acăstă monetă pentru plăile din Franța, Engltera și altele.

Suntu daru convingi că, daca după uă analisă chimică, se va constata veracitatea asertionelor din memoriu, menționat, camera noastră va adopta acăstă sistemă, și avem credință că va face bine.

N. Manolescu.

ADUNAREA DEPUTATILORU,

Sedința de la 14 Martie.

Strâmutarea Curții de Casăjune,

(Urmare).

Uă voce. Si 10 ani.

D. N. Ionescu. Si dece ani și căreva dile,

déră aici nu vorbim ex-catedre spre a face

unu cursu de istorie, ci numai ca se lămurimă uă cestiu politică. Sunțu 200 ani

căndu Iași a fostu deplină în flóre sea, și de

uă dată s'a pustită. Însuți Vasile Vodă,

creătorul orașului modernu, a vîdutu în

susu cu ochii săi desolatașa și pe ulițele

Iașilor, sfânsindu-se domnia de vulgarul

și ambicioșul George Stefanu, și de atunci

Iași nu s'a mai ridicat, pe atunci s'a sfârșită

sfârșită cubulă de lumină care nu a rezistată decâtă în timpul modernu; dérá a în-

viată sub uă idee mai mare, căci învinșul

de la Finta, Vasile Lupu în lupta cu Matei Basarab, alăsce și căuțu este de crudă luptă

dintru frați și la ce gradu de orbire pote se

aduce pe popor ca și pe indivizi, urele fra-

tește Iași și începutul de a fi uă tat-

mănu cu multu înainte de unirea modernă,

și acelui proletariu, de care ve vorba on-

D. Cogălnicianu. Fiindu că mi s'a impunită

intr'unu modu care nu lău meritam, că e

uă și aruncată de căstă tribuna în gî-

ru la Iași, socotescu cămăi veți permite se

dicu unu cunventă pentru justificarea mea, nu

dăinsuță Iașenilor, căci Iașenii Români că

suntu sună omoroci și facându-

partie din proletaristul de care ve a spusă

D. Cogălnicianu, sau ne făcându parte, înă-

șteasă forțe pucizi, nu dăinsuță Iașenilor

amă avutu curagiul să pui totu dénumă Ia-

șenilor în facia convicțiunea mea și Iașenii

Totu dénumă aprobătă sinceritatea con-

vicțiunei mele, căndu nu ca alti ei injuri,

amă vorbiu pentru rădicarea comerciului

de dosă de la Iași? dérá, dice domnul Cogălnicianu

ca în budgetul de 65 prevăzuse imbanătăriile

de imbanătăriile necesare pentru Iași, afară de

curtea de casăjune; dérá nu putu crede atunci

că curtea de casăjune se încredează

că curtea de casăjune are se scape Iași de proletariu...

D. M. Cogălnicianu. Si vîndu carneia pe unu

fanțu ocoasă.

D. N. Ionescu. Fiindu că mi s'a impunită

intr'unu modu care nu lău meritam, că e

uă și aruncată de căstă tribuna în gî-

ru la Iași, socotescu cămăi veți permite se

dicu unu cunventă pentru justificarea mea, nu

dăinsuță Iașenilor, căci Iașenii Români că

suntu sună omoroci și facându-

partie din proletaristul de care ve a spusă

D. Cogălnicianu. Ba da astă-dă.

D. N. Ionescu. . . Ca curtea de casăjune

are se făcădă Iași de proletariu...

D. M. Cogălnicianu. Nică amă dăi astă-

D. N. Ionescu. . . Că curtea de casăjune

are se scape Iași de proletariu...

D. M. Cogălnicianu. Nică amă dăi astă-

D. N. Ionescu. . . Că curtea de casăjune

are se făcădă Iași de proletariu...

D. M. Cogălnicianu. Nică amă dăi astă-

D. N. Ionescu. . . Că curtea de casăjune

are se făcăd

de casăjune, veți veni cu unu proiect de lege băsătă pe ceterărilor scrupuloase a le unei asemenea anotimpuri, nu numai veți fi siguri de asemenea unei mari majorități a acestei Adunări, dar și veți avea și satisfacția de a scri că în adevăr ați adus unu remeđiu eficace la suferințele lagilor.

Astăzi însă, se veniți numai în numele unei preocupării, pentru că s'a promis Iașului, se se dea acela, nu ca unu remediu eficace, ci ca să consolideze unu bolnav, ca să-l linisesci și să dureră sa, acela nu e nici drept, nici politică a desfășurării astăzi ceea ce s'a făcută la 62, căci mă tem că atunci, ca se fiu consecință, ne vom apuca de desface totu edificiul unirei.

D. N. Catargiu. Protestând, nu e acela nici în gândul nici în inima nimănui.

D. N. Ionescu. Cred că onor. D. N. Catargiu protestă pentru d-sa.

Voci. Protestând toți depuțașii moldoveni.

D. N. Ionescu. Acceptând aceste protestări a căror sinceritate nu o pună de loc la fiducială, întrebă: veți fi totu d-vosă peste 10, 15 ani favorișii opiniei Iașului? (risete). Vedeți dără, că, când peste cățăva ani Iașul va vedea că curtea de casăjune n'a adus nici unu remediu, atunci d-vosă nici mai da prin Iași. Eșe îngrijoră de întregul nostru sistem administrativ, național și social și voi se introducă românișmul în Iași, eră nu se aduce nici unu remediu iluzor, și peste cățăva ani cănd vom vedea poporul îngădui eră în agitație, se dicem; anu căru și alte imbunătățiri dără acela nu s'a dat...

Ei bine, domnule Ionescu, eșe n-am acestu euragiul. Și dacă mă veți întreba pentru ce? pentru ce nu smu euragiul și în facia cererii de a se transfera cartea de casăjune la Iași de a responde? — Respondă: fiind că nu voiesc să ajungă la ultima război, voiesc să anu pace, se amu timpu înaintea mea.

Onor. d. N. Ionescu a ășis că reprezentanții de dincolo de Milcovă ceră transferarea acestei curți ca unu gajiu de solicitudinea Parlamentului român pentru suferințele lagilor, și d-sea a combătută acășă ideea, a fost în contra dării unui asemenea gajiu. Ei bine, d-lor, vă întrebă, dacă de uă cămăduzoi nu puteam face niciu pentru Iași de cău a-i da unu asemenea gajiu, se-i refuzăm și acășă gajiu? — Este unu adevăr că tōte guvernele cătă s'a succedat în tēră de la unirea definitivă pînă astă-dăi, din circușanțele în care amu fost negreșit, din imprejurările priu cari amu trecut, n'aș putut, acele impreguri nu le a permisă a face nici uă imbutățirea lagilor, după cumu n'aș făcută întrădevăr pentru tōta tēră? este unu adevăr că lagii merită totu solicititudinea noastră peatru sacrificiile, pentru perdelele săle? Nu sorosescă dără că trebuie se-i refuzăm și acășă micu gaju ce ne astă-dăi fiind că a-i totă ce-i amu fi dată pînă acasă din care ar fi trebuită se-i dâmă. Recunoști și eu că adevărata imbutățirea ce trebuie se dănu lagilor suntu acese de cari a vorbită d. Ionescu, — cari, arătându, n'aș făcută de cău se repeate cele diase de d. Cogălniciu și alii oratori, — că adevărata remediu la realele, suntu remedii economică; dără, ore aceste se potu ele face, se potu ele da într'uă luna? Apoi, ca se se facă colonizarea de care s'a vorbită, trebuie mai antășiu să făcută și votată de d-vosă lege, și în urmă se va pute face numai coloanarea părților din jurul lagilor cu România; ca se se fasă în Iași uă bancă fonică, una de acoperiș, trebuie timp; ca se se facă uă scădă de agricultură și chiaru uă facultate de Theologie, trebuie timp; ca se se facă uă bancă de circulație, trebuie ca mai antășiu să avem acea bancă în București, pentru ca se se putemă de lagilor uă securasă a acelui bancă; ca se se facă unu munte de pietate, uă casă de épargnes, etc. etc. trebuie drăiști timp; tōte acestea nu se potu face într'uă luna său două.

Ei bine, ca ceremă noi? — ceremă transferarea curții de casăjune la Iași ca unu gajiu că avem se indeplinău tōte aceste dorințe, uă ceremă ca se putemă arătimpul și pacea de a le realiza, uă ceremă ca se nu ajungemă a potoli pe acei ce acese dorințe legitime, cu baioneta și cu tunul. (Aplice).

D. N. Ionescu crede că tōte aceste suferințe se potu remediu, sau celu pucinu că potu fi potolite numai cu cuvintele d-selle, d. Ionescu n'are decătă se vină la putere și se concilieze acele poporășii suferindu cu cuvintele; și-i dică se vie la guvern, pentru că de la guvern pote că cuvintele săle se aibă mai multă putere de cău a avută pînă astă-dăi ca profesor. (Flăcătă, apluse).

D. N. Ionescu a ășis că adevărata suferință este generală, că a tratău ceterării generală. D-lui a făcută și mai multă: D-lui setosă că n'aș făcută de multu timp curșul d-lui de istorie, a venită și ne-a făcută uă lecțione de istorie forte interesantă; ca tōte că, de cău aci ar fi locu pentru unu asemenea cursu, ar putea se se găsească mulți cari se-i facă replică, sau celu pucinu se fie de opinii contrarie cu ale d-lui intru cătu privesc sorginteau culturii noastre. Dără aci, mă pare, nu suntem chimați a face istorie națională, de și forte interesantă.

Onor. d. Nicolae Ionescu a ășis, d-lor, că euragiul nu e pentu d-lui, e pentu mine și pentu onor. d. Cogălniciu, cari astă-dăi sustină strămutarea. Pe ceteră, ce privesc pe d. Cogălniciu, d-lui și aci, va responde înșu-i; și respondă pentru ceteră ce mă privesc pe mine. Da, d-lor, eșe amu euragiul, și d-ta, — pînă acumu celu pucinu, — n'ai dovedită euragiul d-tale. Este euragiul din partea-mi, d-le Ionescu, de a sacrificia chiaru convicțiunile mele bine-nalțională.

Convicțiunea mea, provenită din studiile mele, era că numai republika este guvernul cu mai bună, celu mai fericită; dară, fiind că nu se măsoriu, în tēră mea, a trebuită se măsoriu monarhie, pentru că aci amu văzută să varme naționali. Totu astă-fel, pe cănd uă parte a poporului de Josu era contra principelui străină, eu fiind că m'am convinsu că în principiu este și salvarea patriei, amu făcută sacrificiul de a-mi invinge simțimamentele mele și, fără a mă găndi la popularitate, amu susținău astădă ideia în contra sentimentului ce era atunci respindării și înrădăcinării în poporul român. În urmă amu fericirea a fi urmată și de națune: națunea întrăgă s'a pronuntă pentru principiu străină. — Totu amu avută convicțiunea că curtea de casăjune și multu mai folositoră și multu mai rațională se reside în capitala României. Astă-dăi însă, când amu văzută că acăsă ideia a strămutării curții de casăjune la Iași, de și ne izvorătă din popor, ei de aiurea, dară a păstrată în popor, prin amagire negreșită, — astă-dăi suntu pentru strămutare, — pentru motivele pe cari le-amu arătată onor. d. Nicolae Ionescu dice: ducești-vă de-î desamăgiști; ducești-vă de spunești fraților de dincolo de Milcovă că suntu greșită în cererea loră, că suntu amăgiști. D. Ionescu a văzută diile acestea la Cameră mai multă omene cari se presință cu nice pretenții exorbitante, absurde; eu amu eșită înaintea loră — și pote a eșită și d. Ionescu — și primăvara vorbe i-amu linisită. D. N. Ionescu a ceteșă din Iași, este profesor de istorie, are uă elocință necontestată, admirabilă, de ce onor. d. N. Ionescu nu a convinsu pe Ieșenii, ca acea

ideia, acă pretenția loră e greșită, (aplause numerose) și vine d-lui și dice că este numai uă comisie de anchetă parlamentară, care se se ducă la Iași spre a convinge poporășina de căco și e rătăcită? (aplause). D. Ionescu nu face, d-lor, acăsă pentru astădă dată, nu arătă pen- tra astădă dată unu euragiul de felul acesta. Făci apel la membrul comisiunii finanțare: pentru cuvintele mele nu suntu făcute așa în cătă se respondă într'unu modu absolut la tōte ideile, d-lui Ionescu, d-lui și avută cu- ragiul se le respingă, fără se se gădăscă că tuți păcini la convecție cari potu se ar meze asupra terci din uă asemenea respon- gă.

Ei bine, domnule Ionescu, eșe n'am acestu euragiul. Și dacă mă veți întreba pentru ce? pentru ce nu smu euragiul și în facia cererii de a se transfera cartea de casăjune la Iași de a responde? — Respondă: fiind că nu voiesc să ajungă la ultima război, voiesc să anu pace, se amu timpu înaintea mea.

Onor. d. N. Ionescu. Cred că onor. D. N. Catargiu protestă pentru d-sa.

Voci. Protestând toți depuțașii moldoveni.

D. N. Ionescu. Acceptând aceste protestări a căror sinceritate nu o pună de loc la fiducială, întrebă: veți fi totu d-vosă peste 10, 15 ani favorișii opiniei Iașului? (risete). Vedeți dără,

că, când peste cățăva ani Iașul va vedea că curtea de casăjune n'a adus nici unu remediu, atunci d-vosă nici mai da prin Iași. Eșe îngrijoră de întregul nostru sistem administrativ, național și social și voi se introducă românișmul în Iași, eră nu se aduce nici unu remediu iluzor, și peste cățăva ani cănd vom vedea poporul îngădui eră în agitație, se dicem; anu căru și alte imbunătățiri dără acela nu s'a dat...

Ei bine, domnule Ionescu, a ășis că reprezentanții de dincolo de Milcovă ceră transferarea acestei curți ca unu gajiu de solicitudinea Parlamentului român pentru suferințele lagilor, și d-sea a combătută acășă ideea, a fostă în contra dării unui asemenea gajiu. Ei bine, d-lor, vă întrebă, dacă de uă cămăduzoi nu puteam face niciu pentru Iași de cău a-i da unu asemenea gajiu, se-i refuzăm și acășă gajiu? — Este unu adevăr că tōte guvernele cătă s'a succedat în tēră de la unirea definitivă pînă astă-dăi, din circușanțele în care amu fost negreșit, din imprejurările priu cari amu trecut, n'aș putut, acele impreguri nu le a permisă a face nici uă imbutățirea lagilor, după cumu n'aș făcută întrădevăr pentru tōta tēră? este unu adevăr că lagii merită totu solicititudinea noastră peatru sacrificiile, pentru perdelele săle? Nu sorosescă dără că trebuie se-i refuzăm și acășă micu gaju ce ne astă-dăi fiind că a-i totă ce-i amu fi dată pînă acasă din care ar fi trebuită se-i dâmă. Recunoști și eu că adevărata imbutățirea ce trebuie se dănu lagilor suntu acese de cari a vorbită d. Ionescu, — cari, arătându, n'aș făcută de cău se repeate cele diase de d. Cogălniciu și alii oratori, — că adevărata remediu la realele, suntu remedii economică; dără, ore aceste se potu ele face, se potu ele da într'uă luna? Apoi, ca se se facă colonizarea de care s'a vorbită, trebuie mai antășiu să făcută și votată de d-vosă lege, și în urmă se va pute face numai coloanarea părților din jurul lagilor cu România; ca se se fasă în Iași uă bancă fonică, una de acoperiș, trebuie timp; ca se se facă uă scădă de agricultură și chiaru uă facultate de Theologie, trebuie timp; ca se se facă uă bancă de circulație, trebuie ca mai antășiu să avem acea bancă în București, pentru ca se se putemă de lagilor uă securasă a acelui bancă; ca se se facă unu munte de pietate, uă casă de épargnes, etc. etc. trebuie drăiști timp; tōte acestea nu se potu face într'uă luna său două.

Ei bine, ca ceremă noi? — ceremă transferarea curții de casăjune la Iași ca unu gajiu că avem se indeplinău tōte aceste dorințe, uă ceremă ca se putemă arătimpul și pacea de a le realiza, uă ceremă ca se nu ajungemă a potoli pe acei ce acese dorințe legitime, cu baioneta și cu tunul. (Aplice).

D. N. Ionescu crede că tōte aceste suferințe se potu remediu, sau celu pucinu că potu fi potolite numai cu cuvintele d-selle, d. Ionescu n'are decătă se vină la putere și se concilieze acele poporășii suferindu cu cuvintele; și-i dică se vie la guvern, pentru că de la guvern pote că cuvintele săle se aibă mai multă putere de cău a avută pînă astă-dăi ca profesor. (Flăcătă, apluse).

D. N. Ionescu a ășis că adevărata suferință este generală, că a tratău ceterării generală. D-lui setosă că n'aș făcută de multu timp curșul d-lui de istorie, a venită și ne-a făcută uă lecțione de istorie forte interesantă; ca tōte că, de cău aci ar fi locu pentru unu asemenea cursu, ar putea se se găsească mulți cari se-i facă replică, sau celu pucinu se fie de opinii contrarie cu ale d-lui intru cătu privesc sorginteau culturii noastre. Dără aci, mă pare, nu suntem chimați a face istorie națională, de și forte interesantă.

Onor. d. Nicolae Ionescu a ășis, d-lor, că euragiul nu e pentu d-lui, e pentu mine și pentu onor. d. Cogălniciu, cari astă-dăi sustină strămutarea. Pe ceteră, ce privesc pe d. Cogălniciu, d-lui și aci, va responde înșu-i; și respondă pentru ceteră ce mă privesc pe mine. Da, d-lor, eșe amu euragiul, și d-ta, — pînă acumu celu pucinu, — n'ai dovedită euragiul d-tale. Este euragiul din partea-mi, d-le Ionescu, de a sacrificia chiaru convicțiunile mele bine-nalțională.

Convicțiunea mea, provenită din studiile mele, era că numai republika este guvernul cu mai bună, celu mai fericită; dară, fiind că nu se măsoriu, în tēră mea, a trebuită se măsoriu monarhie, pentru că aci amu văzută să varme naționali. Totu astă-fel, pe cănd uă parte a poporului de Josu era contra principelui străină, eu fiind că m'am convinsu că în principiu este și salvarea patriei, amu făcută sacrificiul de a-mi invinge simțimamentele mele și, fără a mă găndi la popularitate, amu susținău astădă ideia în contra sentimentului ce era atunci respindării și înrădăcinării în poporul român. În urmă amu fericirea a fi urmată și de națune: națunea întrăgă s'a pronuntă pentru principiu străină. — Totu amu avută convicțiunea că curtea de casăjune și multu mai folositoră și multu mai rațională se reside în capitala României. Astă-dăi însă, când amu văzută că acăsă ideia a strămutării curții de casăjune la Iași, de și ne izvorătă din popor, ei de aiurea, dară a păstrată în popor, prin amagire negreșită, — astă-dăi suntu pentru strămutare, — pentru motivele pe cari le-amu arătată onor. d. Nicolae Ionescu dice: ducești-vă de-î desamăgiști; ducești-vă de spunești fraților de dincolo de Milcovă că suntu greșită în cererea loră, că suntu amăgiști. D. Ionescu a văzută diile acestea la Cameră mai multă omene cari se presință cu nice pretenții exorbitante, absurde; eu amu eșită înaintea loră — și pote a eșită și d. Ionescu — și primăvara vorbe i-amu linisită. D. N. Ionescu a ceteșă din Iași, este profesor de istorie, are uă elocință necontestată, admirabilă, de ce onor. d. N. Ionescu nu a convinsu pe Ieșenii, ca acea

ideia, acă pretenția loră e greșită, (aplause numerose) și vine d-lui și dice că este numai uă comisie de anchetă parlamentară, care se se ducă la Iași spre a convinge poporășina de căco și e rătăcită? (aplause). D. I. A. Sturza, doctor în drept, actualul membru de la secțiunea III a tribunalului Iași, procuror de la secțiunea la același tribunal, în locul d-lui H. Vasiliu.

D. George Săvescu, doctor în drept de la facultatea din Turin, procuror de la secțiunea la același tribunal, în locul d-lui G. Alexandrescu Urechia, demisionat.

D. Achil Zamfiru, actualul membru suplent de la tribunalul Vâlcea, procuror la tribunalul Teleorman, în locul vacanță.

D. Ioan Bucșănescu, actualul procuror de la tribunalul Dâmbovița, suplent la tribunalul Vâlcea, în locul d-lui Achil Zamfiru.

D. I. Nicolaescu, fostă grefieră de la tribunalul Dâmbovița, procuror la tribunalul Dâmbovița, în locul d-lui I. Bucșănescu.

FINANCE. — Prin decretul cu data 10 Martiū curentă, suntu numiști: D. N. Rojnică, în postul de șefu alu biu-roului valamă din București, și d. M. Sechergiu, în aceașă calitate, la biu-roulul de Ploiești, celu antădău în locul d-lui P. Brăescu, și celu d'alu douilea, în locul d-lui I. Stolcescu, a măndoul demisionat.

INTERNE. — Prin decretul cu data 13 Martiū curentă, D. Ioan Mărcăea, s'a numiștă prefectă la județul Fălciu, în locul d-lui Costin Brăescu, demisionat.

D. Alexandru Durmă, se numesce comandanță de companie în guarda ceteșenă din București.

Prin decretul cu data 16 Martiū curentă, suntu numiști în funcțiuni dominiști: Simion Mihăilescu, îndeplinitor funcțiunilor de director alu ministerului de interne, în locul d-lui G. Argintianu, demisionat.

Ión Fălcoianu, licențiatu în sciințele exacte de la universitatea din Paris, și profesor de matematică la facultatea din București, directorul generalul telegrafelor și postelor, în locul d-lui Nenici, demisionat.

N. Ionescu, sub comisarul de clasa I, la dispărțirea a VI, colorea de Galben, din Capitală, în locul d-lui Paladi George, demisionat.

Ioan Gospodin, sub comisarul de clasa II, din colorea Albastră, sub comisarul de clasa I, la dispărțirea III, din aceașă culore, în locul d-lui Pandele Bălăcenu, destituit

